

Resebrev 4.

Skrivet i Breskens 2007-07-14

I denna stund när vi skriver detta i Breskens så är det faktiskt varmt – 24 grader – tycker vi. Det är mulet och vinden är 10-12 m/s. Prognoserna framåt tyder kanske på en liten förbättring jämfört med hur vi har haft det. Det har varit mycket kallt, mycket regnigt och mycket blåsig!

Efter Amsterdam fortsatte vi kanalerna ner mot Vliessingen vid Westerschelde. Redan första dagen träffade vi de två svenska båtarna i kanalen innan Harlem. De hade legat i Ijmuiden 2 nätter och väntat på bättre väder. De valde kanalerna istället för Nordsjön när det blåste 10-14 m/s. Vi stannade i Harlem men de fortsatte så nu har de väl kommit till Frankrike.

I senaste brevet tyckte vi att holländarna är buffliga. Många är det men vi har även träffat trevliga och hjälpsamma holländare. I Goudas mycket trånga hamn hjälpte Kaeso och Helma oss att förtöja utanpå deras båt.

Goudas hamn

Dordrechts hamn

Dagen därpå lotsade de oss i de mycket trafikerade kanalerna till Dordrecht. Hamnarna man ska ut och in i är mycket trånga så det gäller att våga. Ibland får vi be om hjälp med att någon håller i en lina eller drar oss runt.

Dordrecht var en mycket trevlig gammal stad. Vi hittade dessutom en liten mysig kvarterskrog – T Vlak -alldeles vid hamnen. Krogen ägdes av Lea som lagade mat, serverade och pratade med gästerna. Annkie stod i baren. Man hade plats för 14 ätande gäster. En bit in på kvällen var alla som en stor familj. Det var inte så noga med att notera ölen längre. Maten var dessutom mycket god!

I Willemstad fick vi se en väderkvarn på nära håll. Den var tyvärr endast i bruk som en lyxig bostad. Staden är byggd för att vara en fästning och ser ut som en stjärna uppifrån. Vi förtöjde i den gamla vallgraven. I de flesta hamnar vi ligger i finns det en hamnkaptan som bestämmer. När man kommer så blir man meddelad en ”box” som exempelvis ”E 12”. Dit går man. Jätteskönt att slippa leta plats i de trånga hamnarna.

Efter Willemstad skulle vi gå i två slussar som man måste ha specialtillstånd för. Slussarna ligger i anslutning till broar som

är för låga för oss. Vi ropar upp på den angivna kanalen på engelska. INGET SVAR!!!! Vad gör man. Till vår räddning, när vi låg och snurrade, kom en äldre Bavaria 42 med en holländsk familj. De löste problemet genom att prata holländska.

Vi har fått lära oss att det är mycket vanligt att personalen inte kan engelska eller tyska trots den stora mängden icke holländare på kanalerna.

Henk och hans familj sa bara till oss att vi skulle följa efter dem in i slussar och fram till broar. Under denna första dag med dem föreslog de också att vi skulle med till Veere.

Veere var ytterliggare en av de små mysiga städerna vi bekantat oss med. På något sätt blir man lite mätt på mysigheten. Vi var då också evinnerligt trötta på kanaler. Vi längtade ut på havet!

Från Veeres drog vi till Vliessingen. Slussade ut på Nordsjön och fick stångas med 12-14 m/s mot.

Sjön var HÖG! Som tur var, var det bara ½ sjömil!

Stor äcklig sluss med stora båtar!

Vi tröttnade efter en natt i Vliessingen! Vi tycker inte om att försöka sova på ett tivoli med fulla ungdomar. Vi gick då till Breskens, som ligger rakt över viken. Vattnet i hamnen är rent p.g.a. att tidvattnet nu sätter 3 1/2 meter. Mona badade i havet! Kvällen var underbar – vi hade sommar! Vi hade dessutom mycket trevligt med Henk och hans fru Kora. Det blev sent! Flickorna Iris och Nina är mycket nyfikna på ett charmigt sätt och försöker prata engelska.

Familjen som lotsat oss.

Sol och sommar!????

Idag har vi legat still p.g.a. vinden. I morgon kl 5 går vi till Oostende om vädret är OK. Vi hade tänkt hälsa på Redeborns i Bryssel genom att gå men de har åkt hem till Sverige idag så vi fortsätter mot Frankrike!

Detta resebrev har vi skickat med hjälp av den trevliga hamnkatenen i den fina hamnen i Breskens.

Med hälsningar från ett inte fullt så regnigt Europa!

Jan och Mona